

Εισαγωγή

«Βρισκόμαστε στα 374/73 π.Χ., εποχή ακμής της Θήβας. Αν και σύμμαχοι με τους Αθηναίους, οι Θηβαίοι θέλησαν να προλάβουν τη συμμαχία των Πλαταιών με την Αθήνα. Έτσι, επιτέθηκαν εναντίον της γειτονικής τους πόλης, την κατέστρεψαν και ανάγκασαν τους κατοίκους της να την εγκαταλείψουν».

Ο Ισοκράτης παρουσιάζει σ' αυτόν τον λόγο του έναν Πλαταιέα να απευθύνεται στους Αθηναίους, ενώπιον των οποίων κατηγορεί τους Θηβαίους για τη βάρβαρη καταστροφή της πόλης του και ζητά την βοήθειά τους για την πατρίδα του.

Κείμενο

Τίνας γὰρ ἂν ἡμῶν εὖροι τις
δυστυχεστέρους, οἵτινες καὶ πόλεως καὶ
χώρας καὶ χρημάτων ἐν μιᾷ στερηθέντες
ἡμέρα, πάντων τῶν ἀναγκαίων ὁμοίως
ἐνδεεῖς ὄντες ἀλῆται καὶ πτωχοὶ
καθέσταμεν, ἀποροῦντες ὅποι τραπώμεθα,
καὶ πάσας τὰς οἰκήσεις δυσχεραίνοντες.
Ἦν τε γὰρ δυστυχοῦντας καταλάβωμεν,
ἀλγοῦμεν ἀναγκαζόμενοι πρὸς τοῖς
οἰκείοις κακοῖς καὶ τῶν ἀλλοτρίων

κοινωνεῖν· ἦν θ' ὥς εὖ πράττοντας
ἔλθωμεν, ἔτι χαλεπώτερον ἔχομεν, οὐ ταῖς
ἐκείνων φθονοῦντες εὐπορίαις, ἀλλὰ
μᾶλλον ἐν τοῖς τῶν πέλας ἀγαθοῖς τὰς
ἡμετέρας αὐτῶν συμφορὰς καθορῶντες,
ἐφ' αἷς ἡμεῖς οὐδεμίαν ἡμέραν ἀδακρυτὶ
διάγομεν ἀλλὰ πενθοῦντες τὴν πατρίδα
καὶ θρηνοῦντες τὴν μεταβολὴν τὴν
γεγενημένην ἅπαντα τὸν χρόνον
διατελοῦμεν.